

Księga Sędziów rozdział 3. (live)

Do przygotowania przed zajęciami:

Na tydzień przed zajęciami zadajemy zadanie: minimum raz przeczytać/postuchać trzeciego rozdziału z Księgi Sędziów.

Na dzień przed zajęciami: przygotuj rekwizyt do wybranej zabawy powtórkowej. Wyznacz spośród dzieci, kto będzie odgrywał jaką rolę (lub niech dzieci same się zgłaszają) i poproś o przygotowanie kostiumu na zajęcia. Role: Kuzan Riszataim i Eglon – królowie, Izraelici (wśród nich będzie Otniel, Ehud i Szamgar). Strój nie musi być bardzo rozbudowany, królowie powinni posiadać korony (lub coś, co będzie imitować korony) i kawałek sznurka, sędziowie powinni posiadać miecz (lub cokolwiek, co będzie go imitować i nie będzie niebezpieczne, Szamgar niech ma kij imitujący oścień na woły), Ehud musi mieć też trąbę. Przygotuj dodatkową Biblię i kartkę z napisem "Filibistyni".

1. Rozgadanie

Witamy się z każdym, rozmawiamy luźno, pytamy o rzeczy, które się zdarzyły od czasu, kiedy widzieliśmy się ostatnio.

2. Modlitwa (prowadzący)

3. Szybka powtórka materiału z poprzednich zajęć. Propozycje zabaw:

- a) Prawo dżungli, woreczek, wyścigi – opisane w konspekcie do 1. rozdziału Księgi Jozuego
- b) Zabawa tematyczna "Wybawiciel" – wyznaczamy jedno z dzieci i wręczamy mu kartkę z pytaniami, które chcemy zadać grupie i zapisane na tej kartce odpowiedzi (będzie to nasz "wybawiciel"). Pozostałym dzieciom zadajemy po kolei pytania, a gdy któreś nie zna odpowiedzi, może zawołać: "Wybawiciel!" i wtedy wybawiciel udziela za nią odpowiedzi.

4. Studium Biblii – Sdz 3

Kiedy prosimy Boga o pomoc, On zawsze odpowiada.

Ten rozdział będziemy odgrywać razem z dziećmi. Przed rozpoczęciem czytania prosimy dzieci, które będą Izraelitami o ubranie się w kostiumy. Osoby wyznaczone do odegrania roli Kuzan Riszataima i Eglona również prosimy o ubranie swoich strojów. Sędziowie na początku odkładają swoje miecze na bok. W dostępnym miejscu kładziemy Biblię, Tłumaczymy, że kiedy wg czytanego tekstu Izraelici będą wierni Bogu, to wszystkie osoby przebrane za Izraelitów muszą położyć rękę na tej Biblii, a kiedy wg czytanego tekstu Izraelici będą nieposłuszni Bogu, to wszystkie osoby przebrane za Izraelitów muszą odsunąć się jak najdalej od Biblii i nie dotykać jej.

Przypominamy o tym, czego dowiedzieliśmy się z 1. rozdziału Księgi Sędziów, że Izraelici nie zdobyli całej ziemi, którą im dał Pan Bóg i nie wysiedlili mieszkających tam narodów.

Prosimy, żeby dzieci położyły rękę na Biblii (oprócz tych, które grają role Kuzan Riszataima i Eglona).

Czytamy Sdz 3,1-6

W momencie czytania szóstego wersetu prosimy dzieci, żeby oddaliły się od Biblii.

Tłumaczymy sens przeczytanych wersetów:

- Mamy podany powód dlaczego Pan Bóg nie wypędził wszystkich narodów. Uczyliśmy się, że to brak wiary ze strony Izraelitów spowodował, że nie udało im się przejąć ziem narodów kananejskich, ale w przeczytanym fragmencie widzimy, że Bóg wykorzystał to ku dobremu – obecność innych ludów miała pomagać Izraelitom uczyć się sztuki wojennej (w 2. wersecie) i doświadczać Izraela (w 4. wersecie). To przykład na to, że Pan Bóg może obrócić złe rzeczy w coś pozytywnego.
- Niestety obecność innych narodów przyniosła Izraelitom kłopoty i nieszczęścia, bo zaczęli się z nimi łączyć. Zawieranie mieszanych małżeństw z mieszkańcami tej ziemi było zakazane:

Wj 34:15-16 (15) Nie zawieraj też przymierza z mieszkańcami tej ziemi, gdyż oni nierządem chwałą bogów swoich, składają rzeźne ofiary bogom swoim i mogą cię zaprosić, a ty mógłbyś jeść z rzeźnej ofiary ich, (16) i brać spośród ich córek żony dla synów twoich, a córki ich nierządem będą chwalić bogów swoich, i doprowadzić synów twoich do nierządnego chwalenia ich bogów.

- Aby nie było wątpliwości, że ta zasada ma sens, to warto wspomnieć najmądrzejszego człowieka w Biblii – Salomona.

1 Król 11:3-5 Miał on siedemset żon prawowitych i trzysta nałożnic, a te jego kobiety omamiły jego serce. (4) Gdy się zaś Salomon zestarzał, jego żony odwróciły jego serce do innych bogów, tak że jego serce nie było szczere wobec Pana, Boga jego, jak serce Dawida, jego ojca. (5) Toteż poszedł Salomon za Asztartą, boginią Sydończyków, i za Milkodem, ohydny bałwanem Ammonitów.

Możemy zwrócić uwagę dzieci, że zbyt bliskie relacje z ludźmi, którzy nie są przy Bogu mogą nas odwieść od Boga.

Czytamy Sdz 3,7-8

Prosimy Kuzan Riszataima, żeby złapał wszystkich Izraelitów, zgromadził ich w jedno miejsce i związał im ręce, jako symbol tego, że zostali jego niewolnikami. Niech Kuzan Riszataim wydaje im polecenia, które będą musieli wykonać, jako niewolnicy (np. „Zróbcie padnij/powstań 5 razy”, „Oddajcie mi wasze pieniądze” itp.)

Czytamy Sdz 3,9-11

Poproś „Izraelitów”, żeby wołali do Boga o ratunek, a potem uwolnij ręce dziecka, które ma być Otnielem i wręcz mu miecz. Niech uwolni pozostałych Izraelitów i pogoni Kuzan Riszataima. Izraelici niech położą rękę na Biblii na znak powrotu do wiary w Boga i zawołają: „40 lat”.

Tłumaczymy sens przeczytanych wersetów:

- Izraelici czynili to co złe w oczach Pana, to sugeruje, że robili coś, co w ich oczach wydawało się dobre, ale Bóg widział to inaczej.
- Kuzan-Risztaim – najprawdopodobniej należy to tłumaczyć jako podwójnie niegodziwy Kuszyta, to sugeruje, że był to wyjątkowo zły i okrutny człowiek.
- Aram Nacharaim oznacza – Aram pomiędzy rzekami (Tygrys i Eufrat).

- Słowo *wybawca* [hbr. jaszah] to ciekawa gra słów – nawiązanie do Jozuego – jego imię znaczy – Jahwe zbawia. Imię to składa się z dwóch słów: Jahwe i jaszah, a w tekście mamy informację o tym, że Jahwe daje jaszah (wybawcę). Zatem pomimo tego, że Jozue już dawno nie żyje, Bóg nadal powołuje przywódców, którzy podobnie jak Jozue ratują swój naród. Jeszcze ciekawiej się robi, gdy pamiętamy, że Jozue i Jezus to jest to samo imię.
- Otniel – imię znaczy „lew Boży”. Z całą pewnością pamiętał jeszcze czasy wędrówki przez pustynię przez 40 lat. Był to ten sam Otniel, który zdobył Debir i otrzymał za to Achsę, córkę Kaleba za żonę. Otniel był bratankiem Kaleba. Widać, że cała rodzina była bogobojna i miała ducha Bożego.
- W wersecie 10 jest napisane, że *Zawładnął nim Duch Pański* – podobne sformułowanie znajdujemy w przypadku innych sędziów – Gedeona (6:34), Jefte (11:29) i Samsona (13:25; 14:6.19;15:14), za każdym razem, gdy zyskiwał nadludzką siłę, a zatem nie mówimy tutaj jedynie o kimś, kto był bardzo zdolnym przywódcą, a mówimy o kimś nadnaturalnie uzdolnionym przez Boga do pełnienia tej funkcji.

Czytamy Sdz 3,12-14

Prosimy Izraelitów o odsunięcie się od Biblii, a Eglona prosimy, żeby złapał wszystkich Izraelitów, zgromadził ich w jedno miejsce i związał im ręce, jako symbol tego, że zostali jego niewolnikami. Niech Eglon wydaje im polecenia, które będą musieli wykonać, jako niewolnicy (np. „Zróbcie padnij/powstań 5 razy”, „Oddajcie mi wasze pieniądze” itp.).

Tłumaczymy sens przeczytanych wersetów:

- Moabici i Ammonici – narody spokrewnione z Izraelitami, ponieważ wywodzą się od Lota, Amalekici wywodzą się od Ezawa i byli ludem koczowniczym
- Eglon – imię oznacza mały byk
- Miasto Palm to Jerycho, które leżało na terenie należącym do Beniamina i zapewne dlatego stamtąd Bóg powołał Ehuda na sędziego.

Czytamy Sdz 3,13-16

Poproś „Izraelitów”, żeby wołali do Boga o ratunek, a potem uwolnij ręce dziecka, które ma być Ehudem i wręcz mu miecz do lewej ręki. Niech uwolni pozostałych Izraelitów i pojedzie do Eglona z haraczem, czyli pieniędzmi.

Czytamy Sdz 3,17-25

Niech Ehud udaje, że zadaje śmiertelny cios Eglonowi i ucieka.

Tłumaczymy sens przeczytanych wersetów:

- Ehud był leworęki i dlatego trzymał miecz przy prawym boku. Prawdopodobnie był przeszukiwany, zanim go wpuszczono do króla, czy nie ma broni i najpewniej sprawdzono po lewej stronie, czy nie ma miecza, a prawej nie przeszukano. Leworęcy ludzie w tamtych czasach nie cieszyli się szacunkiem, ale w tym przypadku ta cecha zagrała na korzyść Ehuda. Dokonał zemsty na królu Eglonie.
- Nie jest jasne w jaki sposób Ehud uciekł z pałacu, skoro zaryglował od wewnętrznej drzwi komórki w której król załatwiał potrzebę, prawdopodobnie uciekł używając kanału do usuwania nieczystości (coś jak w filmie „Ucieczka z Shawshank”)

Czytamy Sdz 3,26-30

Prosimy Ehuda, żeby zatrąbił i zwołał do siebie Izraelitów i niech udają, że walczą z wrogami. Potem niech położą rękę na Biblię na znak powrotu do wiary w Boga i zawołają: „80 lat”.

Fakt, że Ehad był sędzią przez 80 lat sugeruje, że zaczął karierę jako dość młody człowiek. Ale po jego śmierci historia znowu się powtarza.

Czytamy Sdz 3,31

Poproś Izraelitów o odsunięcie się od Biblii, trzymaj kartkę z napisem „Filistyni” i złap wszystkich Izraelitów, zgromadź ich w jedno miejsce i zwiąż im ręce, jako symbol tego, że zostali jego niewolnikami. Wydawaj im polecenia, które będą musieli wykonać, jako niewolnicy (np. „Zróbcie padnij/powstań 5 razy”, „Oddajcie mi wasze pieniądze” itp.). Poproś „Izraelitów”, żeby wołali do Boga o ratunek, a potem uwolnij ręce dziecka, które ma być Szamgarem i wręcz mu oścień na woły. Niech uwolni Izraelitów i udaje, że pokonuje Ciebie, po tym niech wszyscy Izraelici położą rękę na Biblię na znak powrotu do wiary w Boga.

Tłumaczymy sens przeczytanych wersetów:

- Anat (imię ojca Szamgara) – to imię pogańskiej bogini, co może sugerować, że Szamgar mógł mieć na wpół kananejskie korzenie.
- Oścień na woły to długi kij z żelaznym końcem z jednej strony i płaskim, przypominającym dłuto zakończeniem z drugiej strony, jest jednak oczywiście, że to nie nadzwyczajna broń dała mu zwycięstwo ale Boża moc.

5. Podsumowanie i wnioski osobiste

Zwróć uwagę dzieci, że wszystkie przeczytane historie dzieją się wg podobnego scenariusza:

1. Izraelici odchodzą od Boga, przez co tracą Bożą ochronę,
2. Nękanie przez okoliczne narody
3. Nawrócenie się Izraela i wołanie do Boga o pomoc
4. Powołanie sędziego, który w mniej lub bardziej cudowny sposób ratuje Izrael
5. Opis pokoju w czasach panowania sędziego

Warto zaznaczyć, że mówimy o czasach, kiedy nie było króla, a funkcję sędziego sprawowała osoba powołana przez Boga. Sędzia miał za zadanie rozstrzygać trudne spory oraz pełnił funkcję przywódczą na wypadek wojny.

Zapytaj: Czy za każdym razem, kiedy Izraelici wołali do Boga o pomoc, On ich ratował? Czy za którymś razem powiedział: Już tyle razy was ratowałem, nie ma sensu tego nadal robić, bo za chwilę i tak znowu się ode mnie odwrócicie i ktoś was znowu napadnie!” Czy za każdym razem, kiedy ktoś prosi Boga o ratunek, On odpowiada? Czy za każdym razem, kiedy człowiek żałuje, że odszedł od Boga i chce do Niego wrócić, Bóg przebacza i daje szansę?

Zwróć uwagę dzieci na to, że Bóg zawsze jest gotowy pomóc, kiedy go prosimy. Zawsze wybacza, kiedy prosimy o przebaczenie. Nie ważne ile razy się odwrócimy od Boga, On z nas nie rezygnuje. Tak, jak zawsze ratował Izraelitów, kiedy do Niego wołali, tak chce ratować i nas.

6. Modlitwa chętnej osoby/osób.

Opracowanie: Tytus Gudzowski, Aleksandra Voitenko